

پایه‌های ریس و دوگان قاب‌های مدولی در هیلبرت C^* – مدول‌ها

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

فریده جولایی

دانشکده‌ی علوم
گروه ریاضی

۱۳۸۹

پایان‌نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

اساتید راهنما:

دکتر اصغر رحیمی و دکتر عباس نجاتی

استاد مشاور:

دکتر نریمانی

چکیده

در این پایان نامه قاب های دوگان قاب های مدولی و پایه های ریس در C^* – مدول های هیلبرت بررسی می شود. در C^* – مدول های هیلبرت یک پایه هی ریس امکان دارد چند قاب مدولی دوگان داشته باشد . حتی ممکن است دو قاب مدولی دوگان متفاوت داشته باشند، به طوری که هر دو پایه هی ریس باشند. در اینجا پایه های ریسی که دوگان های یکتا دارند، مشخص خواهند شد. علاوه بر این یک شرط لازم و کافی برای یک دوگان پایه هی ریس به دست می آوریم که آن نیز پایه هی ریس باشد. و در خاتمه تعدادی نتایج مربوط به قاب های مدولی در هیلبرت C^* – مدول ها ثابت می شود.

فهرست مندرجات

۳	۱	پیشینه‌ی پژوهش و مفاهیم مقدماتی
۳	۱.۱	مقدمه
۶	۲.۱	قاب‌ها در فضای هیلبرت
۱۶	۳.۱	پایه‌های ریس در فضای هیلبرت
۲۱	۴.۱	C^* - جبرها و W^* - جبرها
۲۶	۲	هیلبرت C^* - مدول‌ها
۲۶	۱.۲	هیلبرت C^* - مدول‌ها
۳۵	۳	قاب‌های هیلبرت C^* - مدول‌ها
۳۵	۱.۳	قاب‌ها در هیلبرت C^* - مدول‌ها
۴۶	۲.۳	دوگان و پایه‌های ریس مدولی
۶۴	۴	قاب پارسوال ترکیبی در هیلبرت C^* - مدول‌ها

۶۴	۱.۴	پارامتری سازی بردار قاب مدولی
۶۹	۲.۴	تقریب های قاب پارسوال
۷۶	۵	ضمیمه
۷۶	۱.۵	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۷۹	۲.۵	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

فصل ۱

پیشینه‌ی پژوهش و مفاهیم مقدماتی

۱.۱ مقدمه

در مطالعه‌ی فضاهای برداری یکی از مهمترین مفاهیمی که درمورد پایه‌ها موجود است، این است که هر عضو فضا را بتوانیم به صورت ترکیب خطی از اعضای پایه بنویسیم. بنابراین شرایط برای یک پایه خیلی محدود است: (استقلال خطی بین اعضای). پیدا کردن پایه‌هایی که در شرایط بیشتری صدق کند سخت یا حتی غیر ممکن است.

هر عضوی در یک فضای هیلبرت به صورت یک ترکیب خطی از اعضای قاب نوشته می‌شود. اما استقلال خطی بین اعضای قاب مورد نیاز نیست.

قاب‌ها برای فضای هیلبرت توسط دافین^۱ و شیفر^۲ در سال ۱۹۵۲ تعریف شد ([۱۹]). آن‌ها قاب‌ها را به عنوان ابزاری برای مطالعه‌ی سری‌های فوریه غیر هارمونیک یعنی دنباله‌ای به شکل $\{e^{i\lambda_n x}\}_{n \in \mathbb{Z}}$ که $\{\lambda_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ خانواده‌ای از اعداد حقیقی یا مختلط است، استفاده می‌کردند. در سال ۱۹۸۰، یانگ^۳ کتابش را ([۲۶]) که شامل مطالب اساسی در مورد قاب‌ها بود، نوشت. سپس در

Duffin^۱
Schaeffer^۲
Young^۳

سال ۱۹۸۵، دابوشی^۴، گراسمان^۵ و مایر^۶ ([۲۷]) قاب‌هایی را مشاهده کردند که می‌توانند برای پیدا کردن بسط سری‌های توابع در \mathbb{R}^L مورد استفاده قرار گیرند به طوری که مشابه بسط مورد استفاده‌ی پایه‌های متعامد یکه می‌باشد.

قاب‌ها در پردازش سیگنال‌ها، پردازش تصویر، تراکم اطلاعات و نظریه‌ی نمونه برداری مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تحقیقات اخیر نشان می‌دهند که نظریه‌ی قاب‌ها رابطه‌ی قوی با بعضی نتایج مشهور در زمینه‌های دیگر ریاضیات دارند. برای مثال: حدس کدیسون – سینگر^۷ در C^* – جبرها. در نظریه‌ی قاب‌ها، حدس فایشتنگر^۸ توضیح می‌دهد که هر قاب کراندار می‌تواند به صورت اجتماع متناهی از دنباله‌های نوشته شود. کارهای زیادی روی این حدس در طی سال‌های کم انجام گرفته است.

در سال‌های اخیر، ریاضیدان‌های بسیاری نظریه‌ی قاب‌ها در فضای هیلبرت را به نظریه‌ی قاب‌ها در هیلبرت C^* – مدول‌ها تعمیم دادند و به نتایج مهمی که، نظریه‌ی قاب‌ها را توانگر کرد، رسیدند. همچنین دلایلی وجود دارد که نشان می‌دهد نظریه‌ی هیلبرت C^* – مدول‌ها و نظریه‌ی موجک‌ها و قاب‌ها رابطه‌ی تنگاتنگ با یکدیگر دارند.

فرانک^۹ و لارسون^{۱۰} قاب‌های استاندارد را در هیلبرت C^* – مدول‌ها در سال ۱۹۹۸ تعریف کردند ([۱۱]) و نتایجی را برای قاب‌های استاندارد در هیلبرت C^* – مدول‌های شمارا مولد و متناهی مولد روی C^* – جبریکه دار بدست آوردند ([۸]). در ضمن حالت هیلبرت C^* – مدول‌ها روی

Daubechies^۴Grossmann^۵Mayer^۶Kadisonsinger^۷Feichtinger^۸Frank^۹Larson^{۱۰}

C^* – جبر یکه دار توسط ریبورن ^{۱۱} و تامسون ^{۱۲} بررسی شد ([۲۸]).

به علاوه توسط بیکیک ^{۱۳} و گلچاس ^{۱۴} قاب‌های استاندارد برای خانواده‌ای از هیلبرت

C^* – مدول‌های شمارا مولد در یک مدول بزرگتر خوش تعریف کشف شد ([۲۹]). علاوه بر این

مسائل زیادی در مورد قاب‌ها در هیلبرت C^* – مدول‌ها هنوز حل نشده‌اند. برای مثال می‌توان به

مسئله‌ی باز مشهور که آیا هر هیلبرت C^* – مدول یک قاب مدولی قبول می‌کند؛ اشاره کرد.

بعضی از تعاریف و نتایج قاب‌های مدولی ممکن است مشابه همانند خود در فضای هیلبرت

باشد. هر فضای هیلبرت یک پایه‌ی متعامد یکه‌دارد که می‌تواند توسط به کار بردن فرایند

متعامدسازی یکه گرام – اشمیت ^{۱۵} برای زیرمجموعه‌ی مولد مستقل خطی از فضای هیلبرت، به

دست آید.

Reaburn^{۱۱}

Thompson^{۱۲}

Bakic^{۱۳}

Guljas^{۱۴}

Gram - schmidt^{۱۵}

۲.۱ قاب‌ها در فضای هیلبرت

در این فصل قضایا و تعاریفی بیان می‌شود که در فصول بعد از آن‌ها استفاده می‌گردد و با توجه به نقش مهم این مباحث در مطالعه فصول بعد، در برخی از موارد به اثبات قضایا نیز اشاره گردیده است.

تعريف ۱.۲.۱ فرض کنید X یک فضای برداری روی \mathbb{F} (یا \mathbb{R}) باشد. نگاشت

یک نیم ضرب داخلی روی X نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y, t \in X$ و

$\alpha \in \mathbb{F}$ شرایط زیر برقرار باشد:

$$\langle x, x \rangle \geq 0 \quad (1)$$

$$\langle x + \alpha y, t \rangle = \langle x, t \rangle + \alpha \langle y, t \rangle \quad (2)$$

$$\langle x, y + \alpha t \rangle = \langle x, y \rangle + \alpha \langle x, t \rangle \quad (3)$$

$$\langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle} \quad (4)$$

یک ضرب داخلی نامیده می‌شود هرگاه $\langle x, x \rangle = 0$ اگر و تنها اگر $x = 0$ برقرار باشد. یک فضای نرمندار که نرم آن به صورت $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$ باشد، یک فضای ضرب داخلی نامیده می‌شود. اگر $\langle \cdot, \cdot \rangle$ یک ضرب داخلی روی یک فضای برداری X باشد و نرم القایی توسط این ضرب داخلی X را به یک فضای باناخ تبدیل کند، در این صورت X یک فضای هیلبرت نامیده می‌شود.

تعريف ۱.۲.۲ دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ از اعضای فضای هیلبرت H دنباله‌ی بسل نامیده می‌شود،

اگر ثابت $B > 0$ موجود باشد به طوری که برای هر $f \in H$

$$\sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, f_k \rangle|^2 \leq B \|f\|^2.$$

تعريف ۳.۲.۱ دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ از اعضای فضای هیلبرت H یک قاب برای H نامیده می‌شود، اگر ثابت‌های $A, B > 0$ موجود باشند به طوری که برای هر $f \in H$ داشته باشیم

$$A\|f\|^2 \leq \sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, f_k \rangle|^2 \leq B\|f\|^2.$$

A و B را به ترتیب کران‌های پایینی و بالایی قاب می‌نامند که منحصر به فرد نیستند. کران‌های قاب پایینی بهینه، سوپریمم همه‌ی کران‌های قاب پایینی است و کران‌های قاب بالایی بهینه، اینفیمم همه‌ی کران‌های قاب بالایی است.

یک قاب تنگ نامیده می‌شود هرگاه $A = B$ و $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب پارسوال نامیده می‌شود هرگاه $A = B = 1$.

تعريف ۴.۲.۱ دنباله‌ی $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ از بردارهای فضای هیلبرت H را در نظر می‌گیریم.

۱) دنباله‌ی $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه برای H نامیده می‌شود اگر برای هر $f \in H$ دنباله‌ی منحصر به فرد از ضرایب اسکالر، موجود باشد به طوری که

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} c_k(f) e_k.$$

۲) پایه‌ی $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی متعامد یکه نامیده می‌شود هرگاه

$$\langle e_k, e_j \rangle = \delta_{k,j} = \begin{cases} 1 & k = j \\ 0 & k \neq j. \end{cases}$$

قضیه ۵.۲.۱ برای مجموعه‌ی متعامد یکه $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ ، گزاره‌های زیر معادل هستند:

(۱) دنباله‌ی $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی متعامد یکه است؛

(۲) برای هر $f \in H$ $f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, e_k \rangle e_k$

$$\langle f, g \rangle = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, e_k \rangle \langle e_k, g \rangle, f \in H \quad (3)$$

$$\sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, e_k \rangle|^2 = \|f\|^2, f \in H \quad (4)$$

$$\overline{\text{span}}\{e_k\}_{k=1}^{\infty} = H \quad (5)$$

(۶) اگر به ازای هر $k \in \mathbb{N}$ ، داشته باشیم $\langle f, e_k \rangle = 0$ آن گاه $f = 0$.

برهان : [۵] . ۲.۲.۳

مثال ۶.۲.۱ فرض کنیم $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی متعامد یکه برای فضای هیلبرت H باشد.

فرض کنید $\{f_k\}_{k=1}^{\infty} = \{e_1, e_1, e_2, e_2, \dots\}$ در این صورت یک قاب تنگ با کران‌های قاب ۲ است. $A = B = 2$.

اگر فرض کنیم $\{g_k\}_{k=1}^{\infty} = \{e_1, e_1, e_2, e_3, \dots\}$ در این صورت یک قاب با کران‌های $A = 1$ و $B = 2$ است.

یادآوری ۱ دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ را در H کامل می‌نامیم هرگاه $\overline{\text{span}}\{f_k\}_{k=1}^{\infty} = H$ و $l^2(\mathbb{N})$ به صورت زیر تعریف می‌شود

$$l^2(\mathbb{N}) = \left\{ \{c_j\}_{j=1}^{\infty} \subseteq \mathbb{N} : \sum_{j=1}^{\infty} |c_j|^2 < \infty \right\}.$$

تعریف ۷.۲.۱ اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب برای فضای هیلبرت H باشد، عملگر $T : H \rightarrow l^2(\mathbb{N})$ با ضابطه‌ی $Tf = \{\langle f, f_k \rangle\}_{k=1}^{\infty}$ نامیده می‌شود.

عملگر الحاقی $T^* : l^2(\mathbb{N}) \rightarrow H$ عملگر ترکیب نامیده می‌شود و با ضابطه زیر بیان می‌گردد.

$$T^*\{c_k\}_{k=1}^{\infty} = \sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k.$$

عملگر $S = T^*T : H \rightarrow H$ عملگر قاب نامیده می‌شود. از ضابطه‌های T و T^* داریم

$$Sf = T^*Tf = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle f_k.$$

لم ۸.۲.۱ فرض کنید $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دنباله‌ای در H باشد و فرض کنید برای هر

$T^* : l^2(\mathbb{N}) \rightarrow H$ با ضابطه‌ی

$$T^*\{c_k\}_{k=1}^{\infty} = \sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k.$$

یک عملگر خطی کران‌دار است. عملگر الحاقی آن $T : H \rightarrow l^2(\mathbb{N})$ با ضابطه‌ی

$$Tf = \{\langle f, f_k \rangle\}_{k=1}^{\infty}.$$

تعریف می‌شود. بنابراین برای هر $f \in H$ داریم

$$\sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, f_k \rangle|^2 \leq \|T^*\|^2 \|f\|^2.$$

برهان : [۵] ۱.۱.۳

قضیه ۹.۲.۱ فرض کنید $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک دنباله در فضای هیلبرت H باشد. در این صورت

عملگر $T^*\{c_k\}_{k=1}^{\infty} = \sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k$ است اگر و تنها اگر B باشد و

کران دار خوش تعریفی از $l^2(\mathbb{N})$ به توی H باشد و $\|T^*\| \leq \sqrt{B}$.

برهان : درابتدا فرض می‌کنیم $\{f_k\}_{k=1}^{\infty} \in l^2(\mathbb{N})$ یک دنباله‌ی بسل با کران B باشد و

می‌خواهیم نشان دهیم $T^*\{c_k\}_{k=1}^{\infty}$ خوش تعریف است یعنی $\sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k$ همگراست. برای این

منظور فرض می‌کنیم $n, m \in \mathbb{N}$ و $n < m$. در این صورت

$$\begin{aligned} \left\| \sum_{k=1}^n c_k f_k - \sum_{k=1}^m c_k f_k \right\| &= \left\| \sum_{k=m+1}^n c_k f_k \right\| \\ &= \sup_{\|g\|=1} \left| \left\langle \sum_{k=m+1}^n c_k f_k, g \right\rangle \right| \end{aligned}$$

حال با استفاده از نامساوی کوشی شوارتز^۱ داریم

$$\begin{aligned} \left\| \sum_{k=1}^n c_k f_k - \sum_{k=1}^m c_k f_k \right\| &\leq \sup_{\|g\|=1} \sum_{k=m+1}^n |c_k \langle f_k, g \rangle| \\ &\leq \left(\sum_{k=m+1}^n |c_k|^2 \right)^{1/2} \sup_{\|g\|=1} \left(\sum_{k=m+1}^n |\langle f_k, g \rangle|^2 \right)^{1/2} \\ &\leq \sqrt{B} \left(\sum_{k=m+1}^n |c_k|^2 \right)^{1/2}. \end{aligned}$$

چون $\sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k$ کوشی است و با توجه به نابرابری فوق، سری $\{c_k\}_{k=1}^{\infty} \in l^2(\mathbb{N})$

کوشی است و در نتیجه همگراست. پس T^* خوش تعریف و خطی است. از طرفی چون

$$\begin{aligned} \|T^* \{c_k\}_{k=1}^{\infty}\| &= \left\| \sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k \right\| = \sup_{\|g\|=1} \left\| \left\langle \sum_{k=1}^{\infty} c_k f_k, g \right\rangle \right\| \\ &\leq \sup_{\|g\|=1} \sum_{k=1}^{\infty} |c_k \langle f_k, g \rangle| \\ &\leq \left(\sum_{k=1}^{\infty} |c_k|^2 \right)^{1/2} \sup_{\|g\|=1} \left(\sum_{k=1}^{\infty} |\langle f_k, g \rangle|^2 \right)^{1/2} \\ &\leq \sqrt{B} \left(\sum_{k=1}^{\infty} |c_k|^2 \right)^{1/2} < \infty. \end{aligned}$$

در نتیجه T^* کران دار است و

حال فرض کنید T^* یک عملگر کران دار با خاصیت $\|T^*\| \leq \sqrt{B}$ باشد. در این صورت لم ۸.۲.۱

■ نشان می‌دهد که $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک دنباله‌ی بسل با کران B است.

تعريف ۱۰.۲.۱ عملگر $H \rightarrow H$ را خود الحاق نامیم، هرگاه $U^* = U$ شود.

گوییم عملگر $H \rightarrow H$ مثبت است، اگر برای هر $x \in H$ $\langle Ux, x \rangle \geq 0$ باشد.

حال اگر U_1 و U_2 عملگرهایی از H به H باشند، در این صورت منظور از $U_2 \leq U_1$ این است که

$$0 \leq U_2 - U_1$$

Cauchy-Schwarz^۱

قضیه ۱۱.۲.۱ اگر $X \rightarrow X$ کران دار باشد و $\|I - U\| < 1$ ، در این صورت U معکوس

پذیراست و

$$U^{-1} = \sum_{k=0}^{\infty} (I - U)^k, \quad \|U^{-1}\| \leq \frac{1}{1 - \|I - U\|}.$$

برهان : [۵]، ۳.۲.۲

گزاره ۱۲.۲.۱ فرض کنید $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب با عملگر قاب S و کران‌های قاب A, B باشد. در

این صورت گزاره‌های زیر برقرارند:

(۱) S کران دار، معکوس پذیر، خودالحاق و مثبت است.

(۲) $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب با کران‌های B^{-1}, A^{-1} است و عملگر قاب آن، S^{-1} است.

(۳) اگر A, B کران‌های بهینه برای قاب $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشند در این صورت B^{-1}, A^{-1} کران‌های بهینه برای قاب $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ هستند.

برهان : (۱) : فرض کنید T عملگر تجزیه‌ی متناظر با قاب $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشد. با توجه به کران‌داری عملگرهای T و T^* ، عملگر $S = T^*T$ نیز کران‌دار است و با استفاده از قضیه ۹.۲.۱ داریم

$$\|S\| = \|T^*T\| = \|T\|^2 \leq B.$$

همچنین $S^* = (T^*T)^* = T^*T = S$. بنابراین عملگر S خودالحاق است. از طرفی از قاب بودن

و ضابطه‌ی S برای هر $f \in H$ ، چون

$$\langle Sf, f \rangle = \left\langle \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle f_k, f \right\rangle = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle \langle f_k, f \rangle = \left| \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle \right|^2.$$

بنابراین

$$A\|f\|^2 \leq \langle Sf, f \rangle \leq B\|f\|^2.$$

یا به عبارتی

$$AI_H \leq S \leq BI_H.$$

پس S یک عملگر مثبت است و

$$\circ \leq I_H - B^{-1}S \leq \frac{B-A}{B}I_H,$$

در نتیجه

$$\|I_H - B^{-1}S\| = \sup_{\|f\|=1} |\langle (I_H - B^{-1}S)f, f \rangle| \leq \frac{B-A}{B} < 1.$$

حال از قضیه‌ی ۱۱.۲.۱ نتیجه می‌شود که S وارون‌پذیر است و $A^{-1}I_H \leq S^{-1} \leq I_H$.

(۲) : چون عملگر S خودالحاق است، عملگر S^{-1} نیز خودالحاق است. برای هر $f \in H$

$$\sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, S^{-1}f_k \rangle|^2 = \sum_{k=1}^{\infty} |\langle S^{-1}f, f_k \rangle|^2 \leq B \|S^{-1}f\|^2 \leq B \|S^{-1}\|^2 \|f\|^2.$$

در نتیجه $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک دنباله‌ی بسل است. لذا عملگر قاب برای $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ خوش تعریف

است. اگر S° عملگر قاب نظیر $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشد. برای هر $f \in H$

$$\begin{aligned} S^\circ f &= \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, S^{-1}f_k \rangle S^{-1}f_k &= \sum_{k=1}^{\infty} \langle S^{-1}f, f_k \rangle S^{-1}f_k \\ &= S^{-1} \sum_{k=1}^{\infty} \langle S^{-1}f, f_k \rangle f_k = S^{-1}SS^{-1}f = S^{-1}f. \end{aligned}$$

$$\text{پس } S^{-1} = S^\circ$$

(۳) : اگر A و B کران‌های بهینه‌ی قاب $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشند در آن صورت $AI_H \leq S \leq BI_H$. حال

با توجه به وارون‌پذیری S داریم $B^{-1}I_H \leq S^{-1} \leq A^{-1}I_H$ و این نشان می‌دهد که A^{-1} و B^{-1} کران‌های بهینه‌ی $\{S^{-1}f_k\}_{k=1}^{\infty}$ هستند.

■

تعريف ۱۳.۲.۱ اگر S یک عملگر باشد و $r \in Q$ مفهوم S^r را به این صورت بیان می‌کنیم:

$$\text{اگر } r = n \in \mathbb{N}, \text{ در این صورت } S \cdot \dots \cdot S^n = S^n;$$

$$\text{اگر } 0 \leq n, \text{ در این صورت } S^{-n} = (S^{-1})^{-n} = S^{-1} \cdot \dots \cdot S^{-1}.$$

حال اگر $r \in Q$, برای $n \in \mathbb{N}$ قرار می‌دهیم، $T^{1/n} = S$ که در آن T یک عملگر است، در این صورت

. با این تعریف ریشه دوم عملگر قاب S^{-1} معنا پیدا می‌کند.

قضیه ۱۴.۲.۱ فرض کنید، یک قاب برای فضای هیلبرت H با عملگر قاب S باشد.

در این صورت برای هر $f \in H$,

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, S^{-1} f_k \rangle f_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle S^{-1} f_k.$$

برهان: برای هر $f \in H$

$$f = SS^{-1}f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle S^{-1}f, f_k \rangle f_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, S^{-1}f_k \rangle f_k,$$

و همین طور

$$f = S^{-1}Sf = S^{-1} \left(\sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle f_k \right) = \sum_{k=1}^{\infty} \left\langle \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle f_k, S^{-1} f_k \right\rangle S^{-1} f_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle S^{-1} f_k.$$

■

گزاره ۱۵.۲.۱ فرض کنید، یک قاب برای فضای هیلبرت H با عملگر قاب S باشد.

در این صورت، یک قاب پارسوال برای H است و برای هر $f \in H$

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, S^{-1/2} f_k \rangle S^{-1/2} f_k.$$

■

برهان: [۵]، ۴.۳.۵

تعريف ۱۶.۲.۱ فرض کنید، $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب برای فضای هیلبرت H باشد. دنباله‌ی

قاب دوگان $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ نامیده می‌شود، اگر برای هر $f \in H$ داشته باشیم

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k.$$

با توجه به قضیه ۱۴.۲.۱، $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دوگان است که آن را دوگان استاندارد با توجه به قضیه ۱۷.۲.۱ می‌نامند.

قضیه ۱۷.۲.۱ فرض کنید، $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب برای H باشد. قاب‌های دوگان $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$

ساختاری به شکل زیر دارند

$$\{g_k\}_{k=1}^{\infty} = \left\{ S^{-1} f_k + h_k - \sum_{j=1}^{\infty} \langle S^{-1} f_k, f_j \rangle h_j \right\}_{k=1}^{\infty}.$$

که در آن، $\{h_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک دنباله‌ی بسل در H است.

برهان : [۵]، ۴.۷.۵

گزاره ۱۸.۲.۱ فرض کنید، $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ و $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دنباله‌های بسل در فضای هیلبرت H باشند.

در این صورت گزاره‌های زیر معادل هستند:

$$f \in H \text{ برای هر } f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k \quad (1)$$

$$f \in H \text{ برای هر } f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle g_k \quad (2)$$

$$f, g \in H \text{ برای هر } \langle f, g \rangle = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle \langle g_k, g \rangle \quad (3)$$

بنابراین اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ قاب دوگان $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشد، آن‌گاه $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ نیز قاب دوگان $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ است.

برهان : [۵]، ۱.۷.۵

اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب برای H و $\{g_k\}_{k=1}^{\infty} \subseteq H$ ، در آن صورت برای هر $f \in H$ ، با توجه به قضیه‌ی

۹.۲.۱ وقتی همگراست که، $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ دنباله‌ی بسل باشد حال اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ قاب

دوگان $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشد، در نتیجه با توجه به گزاره بالا $\sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k$ همگرا خواهد بود.

تعريف ۱۹.۲.۱ اگر H یک فضای هیلبرت باشد، عملگر $P : H \rightarrow H$ را یک تصویر نامیم

$$\text{هرگاه } P = P^{\dagger} = P^*$$

را یک تصویر متعامد نامیم $Ran(P) \perp Ker(P)$. در این صورت برای هر $x, y \in H$

را یک تصویر خواص زیر است:

$$P(x) = x, \quad x \in Ran(P) \quad (1)$$

$Ker(I - P) = Ran(P)$ و $Ker(P) = Ran(I - P)$ یک تصویر است و

$$Ker(P) \oplus Ran(P) = H \quad (2)$$

۱.۳ پایه‌های ریس در فضای هیلبرت

تعريف ۱.۳.۱ پایه‌ی ریس برای یک فضای هیلبرت H خانواده‌ای به شکل $\{Ue_k\}_{k=1}^{\infty}$ است، که در آن $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی متعامد یکه برای H است و $U : H \rightarrow H$ یک عملگر کران‌دار و دوسویی است.

قضیه ۲.۳.۱ برای یک دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ در H شرایط زیر معادل هستند:

(۱) یک پایه‌ی ریس برای H است؛

(۲) در H کامل است و ثابت‌های $0 < A, B < \infty$ موجودند به طوری که برای هر دنباله‌ی

متناهی از اسکالرهای $\{c_k\}_{k=1}^n$ داریم

$$A \sum_{k=1}^n |c_k|^2 \leq \left\| \sum_{k=1}^n c_k f_k \right\|^2 \leq B \sum_{k=1}^n |c_k|^2.$$

برهان : [۵]، ۷.۳.۳

از این قضیه نتیجه می‌شود که اگر $\{x_j\}$ یک پایه‌ی ریس برای H باشد و به ازای $\{c_j\} \subseteq \mathbb{C}$ همگرا باشد، آن گاه $\{c_j\} \subseteq l^2(\mathbb{N})$ خواهد بود.

تعريف ۳.۳.۱ دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ و $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ در یک فضای هیلبرت دوبعدی متعامد نامیده

می‌شوند، اگر به ازای هر $j, k \in \mathbb{N}$

گزاره ۴.۳.۱ اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی ریس برای فضای هیلبرت H باشد، در این صورت

ثابت‌های $0 < A \leq B < \infty$ وجود دارند به طوری که برای هر $f \in H$

$$A\|f\|^2 \leq \sum_{k=1}^{\infty} |\langle f, f_k \rangle|^2 \leq B\|f\|^2.$$

برهان : [۵]، ۵.۳.۳

گزاره ۵.۳.۱ اگر دنباله‌ی $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی ریس برای فضای هیلبرت H باشد، در این صورت پایه‌ی ریس یکتای $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ در H وجود دارد به طوری که به ازای هر $f \in H$ ،

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k.$$

برهان: طبق تعریف داریم: $\{f_k\}_{k=1}^{\infty} = \{U e_k\}_{k=1}^{\infty}$ ، که در آن U عملگر دوسویی و کراندار و یک پایه‌ی متعامد یکه برای H است. فرض کنید $f \in H$. با استفاده از بسط $U^{-1}f$ در پایه‌ی متعامد یکه $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ داریم

$$U^{-1}f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle U^{-1}f, e_k \rangle e_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, (U^{-1})^* e_k \rangle e_k.$$

بنابراین، با قرار دادن $g_k = (U^{-1})^* e_k$

$$f = UU^{-1}f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, (U^{-1})^* e_k \rangle U e_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k.$$

چون عملگر $(U^{-1})^*$ کراندار و دوسویی است، با توجه به تعریف، یک پایه‌ی ریس خواهد بود. حال برای کامل کردن اثبات، ثابت می‌کنیم که $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ یکتاست. برای این منظور اگر به ازای ضرایب اسکالر $c_k(f)$ و $d_k(f)$ رابطه‌ی $c_k(f) = d_k(f)$ برقرار باشد، چون $f_k = U e_k$ ، با توجه به پایه بودن $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ ، تساوی $c_k(f) = d_k(f)$ برقرار باشد،

خواهد بود و این نشان می‌دهد که هر پایه‌ی ریسی یک پایه است. حال نشان می‌دهیم که اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ و $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ دنباله‌هایی در H باشند به طوری که برای هر $f \in H$ ، رابطه‌ی

$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, h_k \rangle f_k$ برقرار باشد، در این صورت برای هر $k \in \mathbb{N}$ و

$$\langle f, g_k \rangle = \langle f, h_k \rangle$$

در نتیجه $g_k = h_k$. **۵.۳.۲**: [۵].

با توجه به گزاره‌ی ۱۸.۲.۱، اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دوگان $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ باشد آن گاه $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دوگان $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ خواهد بود.

نتیجه ۶.۳.۱ فرض کنید پایه‌های ریس $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ و $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$ دوگان یکدیگر باشند. در این

صورت گزاره‌های زیر را داریم:

$$\text{دوبه‌دو متعامد هستند;} \quad (1)$$

$$f \in H \quad (2)$$

$$f = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, g_k \rangle f_k = \sum_{k=1}^{\infty} \langle f, f_k \rangle g_k.$$

برهان: (۱): چون $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ پایه‌ی ریس هستند پس اگر $\{e_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک پایه‌ی متعامد یکه و U عملگر دوسویی و کران‌دار باشد، در این صورت

$$\langle f_k, g_j \rangle = \langle U e_k, (U^{-1})^* e_j \rangle = \langle U U^{-1} e_k, e_j \rangle = \delta_{kj}.$$

در نتیجه $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دوبه‌دو متعامد هستند.

■ قسمت دوم از گزاره‌ی ۱۸.۲.۱ نتیجه می‌شود.

قضیه ۷.۳.۱ اگر $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ دنباله‌ای در H باشد، آن گاه گزاره‌های زیر معادل هستند:

$$(1) \text{ یک پایه‌ی ریس برای } H \text{ است};$$

(۲) یک دنباله‌ی بسل کامل است که یک دنباله‌ی دوبه‌دو متعامد کامل مانند $\{g_k\}_{k=1}^{\infty}$

دارد که دنباله‌ی بسل است.

■ برهان: [۵، ۴.۴.۳].

قضیه ۸.۳.۱ فرض کنید $\{f_k\}_{k=1}^{\infty}$ یک قاب برای فضای هیلبرت H باشد در این صورت

گزاره‌های زیر معادل هستند: